

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Четверта Неділя Св. Великого
Посту – Преподобного Івана
Ліствичника**

**The Fourth Sunday of the Great
Fast – Commemoration of St.
John Climacus**

**Quatrième Dimanche du Grand
Carême – Saint Jean-Climaque**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Ось ми вже в половині дороги нашої подорожі Постом до Пресвітлого Воскресення Господа нашого Ісуса Христа. Зараз – добра нагода призупинитися і перевірити свої дотеперішні досягнення. Ось кілька запитів, яких повинні ми собі поставити.

1. ЯК СТОЇТЬ ЗАРАЗ МОЯ ВІРА В ХРИСТА? У зв'язку з цим Новий Завіт дає нам два приклади для застанови. Перший – той учень Христовий, якому Сам Господь надав ім'я Петро, що означає «камінь» (раніше він називався Симон). Це тому, що в нього була віра завзята й відважна. Та Петро допустив велику помилку, яку потім ціле життя з болем серця пригадував – гордість засліпила його і він перецінив свою віру в Христа. Бо ж на Тайній Вечері він перед Господом похвалився, що навіть коли б усі інші учні покинули Христа, він сам буде вірним Йому до смерті. Та, як знаємо, він похитнувся в цьому, бо ж три рази зрадив Христа коли прийшлося до арешту й суду над Спасителем. Однак після такого присмирення його, Господь таки прийняв його, і від того часу Петро дійсно був вірним до кінця свого життя, яке завершилося і мучеництвом Христа ради.

Другий приклад – з сьогоднішньої Євангелії (Марка 9:17-31). Тут читаємо про

чоловіка, що привів свого сина до Христа, щоб Він його сцілив. Учні Христові не змогли були це вчинити через брак їхньої віри. Господь промовив до засмученого батька: «Якщо можеш вірити, усе можливе для того, хто вірить.» Цей чоловік не обманював ні Господа ні себе, а з болем серця виголосив: «Вірю, осподи, допоможи моєму недовірству!» Яка ж це чудова Молитва для нас! Бо ж не так легко людині 21-го століття повірити в те, чого не бачить – у духовні істини. Та чоловік цей здобув нагороду через свою чесність перед Господом: його ж сина сцілив Христос і сам він одержав цим додатковий доказ для своєї віри. А коли учні Христові запитали Господа, чому то вони не могли вздоровити недужого, то Він їм відповів, що це через брак Молитви та Посту. А це приводить нас до другого питання.

2. ЧИ МИ ПРИЙНЯЛИ (АБО ХОЧ СЕРЙОЗНО ЗАСТАНОВИЛИСЯ) НАД ДУХОВНИМ ПОДВИГОМ ПОСТУ? Якраз про них і говорив Христос: про Піст і Молитву. Св. Іван Золотоустий каже, що це два крила, які підносять нас до Бога. Якраз по своїй Молитві ми можемо пізнати, як високо ми піднялися по тій ліствиці, по тій драбині, про яку говорить Св. Іван Ліствичник, якого й поминаємо в 4-ту Неділю Посту. Вона нам показує наш поступ до Царства Небесного. Коли наші Молитви гарячі й мають для нас значіння, якщо вони приносять нам радість, спокій та силу – то ми хоч у цій хвилині піднімаємося до Господа. Коли ж вони холодні і дуже важко нам їх виконувати то перед нами стоїть виклик: не піддаватися а таки триматися їх у вірності й послухові Тому, до Кого ми їх і підносимо. Ми покликані зосереджувати на них свою духовну, розумову та чуттєву увагу, щоб ними Благодаттю Св. Духа ми підносилися до Бога. Постові Відправи в Храмі допомагають у цьому. А крім того допомагає додержання щоденного призначеного часу для зустрічі з Богом у Молитві та в читанні Св. Письма. А Молитву підсилює піст – стримання себе від їжі. Чи ми стримуємося у Пості? Чи далі їмо так багато і так розкішно як перед цим?

3. ЧИ МИ УВАЖНО ПРИЙНЯЛИ СВЯТІ ТАЙНИ СПОВІДІ ТА ПРИЧАСТЯ? Це й є найвищий момент духовного й тілесного єднання з Господом особливо під час Посту. Ми так потребуємо цього – чи ми свідомі того, чи ні. Господь Ісус каже нам: «Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя» (Івана 6:53) Це слова поважні! Над ними застановімося. І застановившись над цими питаннями, відновімо свою подорож. Ідімо до Пасхи! Амінь.

**THE FOURTH SUNDAY OF THE GREAT
FAST – ST. JOHN CLIMACUS**

***“Remembrance of Jesus’ passion will
heal your soul of resentment, by
making it ashamed of itself when it
remembers the patience of the Lord”***

**QUATRIÈME DIMANCHE DU GRAND
CARÊME – SAINT-JEAN-CLIMAQUE**

**«Le souvenir de la Passion de Jésus
guérira ton âme du ressentiment, par
ce qu'il te rendra honteux de soi-même
quand tu te souviendras de la patience**

(St. John Climacus)

We are at the mid-point of our journey through the Fast to the Bright Resurrection of our Lord Jesus Christ. This is a good time to pause and check out what we have achieved up until now. Here are some questions we can ask ourselves.

1. HOW IS MY FAITH IN CHRIST RIGHT NOW? The New Testament gives us two examples of faith to consider. The first is that Disciple of Christ, to whom the Lord Himself gave the name of Peter, which means “the rock” (at first he was called Simon). This name referred to his faith which was firm and bold. Yet Peter gave way to a huge error which he would remember with pain of soul all his earthly life. He allowed himself to be blinded by pride and so over-estimated his faith in Christ. For at the Mystical Supper he had boasted before the Lord that even if all the other disciples were to leave Christ, he himself would be faithful to Him until death. As we know he stumbled badly in this for he denied Christ three times when the Saviour was arrested and brought to judgment. Yet after this humbling experience the Lord received him back and from that time on Peter was indeed faithful to the very end of his life, which also culminated in martyrdom for the Lord.

We find another example in today's Gospel (Mark 9:17-31). We read here about a man who brought his son to Christ for healing. Christ's disciples were unsuccessful in this because of their lack of faith. The Lord said to the sorrowful father: “If you can believe, all things are possible to those who believe”. The man would not deceive himself or the Lord. He cried out with pain of soul: “I believe, Lord; help my lack of faith”. What a good prayer

du Seigneur.» (Saint-Jean-Climaque)

Nous sommes maintenant au milieu de notre voyage à travers le Carême à la Résurrection lumineuse de notre Seigneur Jésus-Christ. C'est un bon moment pour faire une pause et vérifier ce que nous avons accompli jusqu'à maintenant. Voici quelques questions que nous pouvons nous poser.

1. COMMENT EST MAINTENANT MA FOI EN CHRIST? À cet égard, le Nouveau Testament nous donne deux exemples de foi à considérer. Le premier - le disciple du Christ, auquel le Seigneur Lui-même a donné le nom de Pierre (avant il s'appelait Simon). C'est parce qu'il avait la foi solide et audacieux. Mais Pierre a fait une grosse erreur, laquelle il a rappelée avec douleur du cœur pendant le reste de sa vie. Il s'est permis d'être aveuglé par l'orgueil et a trop estimé sa foi en Christ. Lors de la Cène du Seigneur, il se vantait que même si tous les autres disciples abandonnèrent Christ, il serait fidèle à lui jusqu'à la mort. Comme nous le savons, il chancela dans ce domaine, car il a renié le Christ trois fois à l'arrestation et le procès du Sauveur. Cependant, après cette expérience humiliante, le Seigneur lui a encore accepté, et depuis ce temps Pierre était en effet fidèle jusqu'à la fin de sa vie, qu'il a terminée comme martyr pour le Seigneur.

Nous trouvons un autre exemple dans l'Évangile d'aujourd'hui (Marc 9:17-31). Ici, nous lisons au sujet d'un homme qui a apporté son fils au Christ pour sa guérison. Les disciples du Christ ont échoué de l'accomplir par raison de leur manque de foi. Le Seigneur a dit à son père triste: «Tout est possible à celui qui croit.» Cet homme ne voudrait pas tromper ni soi-même ni le Seigneur. Il a crié avec douleur du cœur: «Je crois, mais aide-moi, car je manque de foi». Quelle bonne prière pour nous! Ce n'est pas si facile pour une personne du 21e siècle de croire en ce qu'on ne voit pas - les vérités spirituelles. Cet homme a été récompensé

for us! It is not easy for a person of the 21st century to believe in things that cannot be seen, such as spiritual truths. This man was rewarded for his honesty before the Lord: Christ healed his son and he himself received further evidence to strengthen his faith. When Christ's disciples asked the Lord why they had not been able to heal the sufferer, He answered them that it was due to their lack of prayer and fasting. This brings us to the second question.

2. HAVE WE ACCEPTED (OR AT LEAST SERIOUSLY CONSIDERED) THE SPIRITUAL ENDEAVOUR OF FASTING? Christ spoke of this: of fasting and prayer. St. John Chrysostom says that these are two wings which lift us up to God. Our prayer life can be a good indication as to how high we have advanced on the ladder spoken of by St. John Climacus, whom we commemorate on the Fourth Sunday of the Fast. It shows us our progress towards the Kingdom of Heaven. If our prayers are heartfelt and meaningful to us, if they bring us joy, peace and strength – then at least in that moment we are ascending to the Lord. If they are cold and it is very difficult for us to pray then we must realize that there is a challenge before us: to refuse to surrender, but rather to hold on to fidelity and obedience to the One to Whom we offer these prayers. We are called to focus our spiritual, intellectual and sentient attention on them so that by them, by the grace of the Holy Spirit, we might ascend to God. The Lenten Services in the Temple help with this. Equally important is the keeping of a daily designated time for meeting with God in prayer and the reading of the Holy Scripture. Prayer is fortified by fasting – by abstinence in what we eat. Are we fasting? Are we continuing

pour son honnêteté devant l'Éternel. Jésus a guéri son fils, et il a reçu une preuve supplémentaire de sa foi. Lorsque les disciples du Christ ont demandé au Seigneur pourquoi ils ne pouvaient pas eux-mêmes guérir le malade, il leur a répondu que c'était à cause du manque de prière. Et cela nous amène à la deuxième question.

2. EST-CE QUE NOUS AVONS ACCEPTÉ (OU AVONS-NOUS AU MOINS EN PENSÉ SÉRIEUSEMENT) L'EFFORT SPIRITUEL DE JEÛNER? Le Christ a parlé de ceci: le jeûne et la prière. Saint Jean Chrysostome dit que ce sont les deux ailes qui nous élèvent vers Dieu. Saint- Jean-Climaque, dont nous commémorons le Quatrième dimanche de Carême, dit que nous pouvons savoir à quelle hauteur nous avons monté sur l'escalier par notre prière. En effet elle nous montre notre progrès vers le Royaume des Cieux. Quand nos prières sont sincères et significatives pour nous, s'elles nous apportent de la joie, de la paix et de la force - c'est-à-dire qu'au moins en ce moment nous montons vers le Seigneur. S'elles sont froides et s'il est difficile pour nous de prier alors nous sommes confrontés à un défi: de refuser de soumettre, mais plutôt de maintenir conséquent notre allégeance et obéissance, à Celui à Qui nous offrons ces prières. Nous sommes appelés à concentrer notre attention spirituelle, mentale et sensorielle à leur disposition afin que, par la grâce de l'Esprit Saint, nous puissions par eux nous élever à Dieu. Les offices de Carême au Temple aident avec cela. Tout aussi importante est la tenue chaque jour d'un temps désigné pour la rencontre avec Dieu dans la prière et la lecture de l'Écriture Sainte. Le jeûne, l'abstinence de nourriture, renforce la prière. Est-ce que nous jeûnons? Mangeons-nous autant et si bien que nous le faisons d'habitude?

3. AVONS-NOUS ÉTÉ ATTENTIFS À RECEVOIR LES MYSTÈRES DE

to eat as much and as luxuriously as ever?

3. HAVE WE BEEN ATTENTIVE IN RECEIVING THE MYSTERIES OF CONFESSION AND COMMUNION? This is the highest moment of spiritual and bodily union with the Lord especially during the Great Fast. We all need this so much – whether or not we are aware of it. The Lord Jesus tells us: “Most assuredly, I say to you, unless you eat the Flesh of the Son of Man and drink His Blood, you have no life in you” (John 6:53). These are important words. Let us focus on them. And as we deliberate on this and other related questions, let us renew our voyage. We are on the way to Pascha! Amen.

CONFESSION ET COMMUNION? C'est le plus grand moment de l'union spirituelle et physique avec le Seigneur surtout pendant le Grand Carême. Nous en avons tous tellement besoin de cela - si nous en sommes conscients ou non. Le Seigneur Jésus nous dit: «Oui, vraiment, Je vous l'assure: si vous ne mangez pas la Chair du Fils de l'homme et si vous ne buvez pas Son Sang, vous n'aurez point la vie en vous» (Jean 6 :53). Ce sont des mots importants. Concentrons-nous sur eux. Et en nous délibérant sur ces questions, renouvelons-nous notre voyage. Nous sommes en route aux Pâques! Amen.